

Directorul general Roibu a fost dat în judecată de PCC

VOCEA VÂLCII

Pentru că apără "și nevoile și neamul"

Lupta pentru rămânerea în viața perlei chimiei românești OLTCHIM are aspecte nebănuite. Forțe străine dorinței miilor de locuitori ai județului nostru, ajutate de cozile de topor colaboracioniste, doresc falimentarea acesteia, După cum se pot interpreta acțiunile întreprinse de acționarul minoritar PETRO CARBO CHEM, societate comercială de naționalitate germană cu sediul în Germania. Despre zbatările reprezentanților acestei societăți din Consiliul de Administrație s-a vorbit de nenumărate ori în presa națională și locală, demersurile întreprinse la Parlamentul României, la Comisia Economică de la Bruxelles fiind cunoscute atât în țară, cât și în străinătate. Dar toate piedicile puse au eșuat, zorii optimismului apărând din negura subterfugiilor zădărnice. Mare supărare trebuie să fi instalat în tabăra acționarului minoritar de la Oltchim, din moment ce directorul general Constantin Roibu a fost chemat în judecată - ca persoană particulară - de PCC SE, reprezentată de dna Ulrike Warneke - directorul general al societății comerciale germane. Cabinetul de avocați, din București, care susține interesele germanilor în procesul aflat pe rol. Tribunalul Vâlcea - Secția Civilă, vrea de la acesta suma de 10 miliarde lei vechi - cu titlu de daune morale - pentru un prejudiciu iluzoriu cauzat - După cum se spune - „ca urmare a afirmațiilor defăimătoare ale pârâtului cu privire la reclamant”. Cele patru obiective ale cererii firmei germane, vă vor stârni râsul, iar îngrijorarea, la

sfârșitul procesului, va fi numai a PCC SE.

" Romeo POPESCU

TRIBUNALUL VÂLCEA

SECȚIA CIVILĂ

DOMNULE PREȘEDINTE,

Subscrisa PCC SE, o societate comercială de naționalitate germană cu sediul în Germania, Moerser Strase 149, 47198 Duisburg, reprezentată legal de dna. Ulrike Warnecke, director general și reprezentată convențional de Cabinet de Avocat Marian Dinu, având domiciliul procesual ales în România în vederea comunicării actelor de procedură la: Cabinet de Avocat Marian Dinu, Piața Montreal nr. 10, Intrarea F, etaj 1, World Trade Center – Regus Offices, sector 1, București,

în temeiul art. 998-999 Cod Civil, art. 54 din Decretul nr. 31/1954, art. 112 și urm. Cod Procedură civilă, formulăm prezenta:

CERERE DE CHEMARE ÎN JUDECATĂ

prin care chemăm în judecată și personal la interogatoriu pe pârâtul ROIBU CONSTANTIN, domiciliat în Râmnicu Vâlcea, jud. Vâlcea, titular al cărții de identitate seria VX nr. *****, eliberată de Poliția Râmnicu Vâlcea la data de 10.10.2001, CNP *****, pentru ca prin hotărârea pe care o veți pronunța în cauza să dispuneți:

1. Obligarea pârâtului la plata către reclamant a sumei de 1.000.000 lei, cu titlu de daune morale pentru prejudiciul cauzat ca urmare a afirmațiilor defăimătoare ale pârâtului cu privire la reclamant, conform art. 998-999 Cod Civil;
2. Obligarea pârâtului să înceteze actele de defăimare publică a reclamantului, în temeiul art. 54 alin. 1 din Decretul nr. 31/1954;
3. Obligarea pârâtului să publice pe cheltuiala sa hotărârea judecătorească pronunțată în cauză, în trei cotidiane de largă circulație, timp de trei numere consecutive, în temeiul art. 54 alin. 2 din Decretul nr. 31/1954; și
4. Obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată, potrivit art. 274 C. proc. civ.

MOTIVARE:

1. Situația de fapt

PCC SE face parte dintr-un grup de societăți active în Europa în domeniul produselor chimice, energiei și serviciilor de logistică .

În luna mai 2007, PCC SE a achiziționat un pachet minoritar de acțiuni la societatea în care pârâțul Roibu Constantin îndeplinește funcția de director general, SC Oltchim SA. În prezent, participația PCC în Oltchim reprezintă 12,9 procente din capitalul social al Oltchim.

În perioada 1994-2007, sub conducerea pârâțului Roibu Constantin, Oltchim a făcut o serie de investiții în valoare de 335.000.000 EURO folosind un împrumut garantat de către statul român, în valoare de 95.284.145 USD, investiții care în schimb nu au generat un rulaj suficient de lichidități care să permită Oltchim să ramburseze împrumutul. Ca urmare, statul român, garantul acestui împrumut, a fost nevoit să ramburseze în locul Oltchim aproximativ 63.500.000 EURO creditorilor externi.

Oltchim, sub conducerea pârâțului Roibu Constantin, nu a reușit nici până în prezent să ramburseze statului român această sumă, și ca urmare datoria Oltchim către statul român a crescut la 508.485.000 RON, la 31 decembrie 2008, ca urmare a penalităților și dobânzilor acumulate (conform Raportului anual al Oltchim pentru exercițiul financiar 2008).

Având în vedere situația financiară prezentată mai sus și în special faptul că Oltchim trebuie să ramburseze datoria pe care o are față de statul român, managementul Oltchim și statul român au luat în considerare pentru rambursarea acestei datorii conversia creanței statului român în acțiuni ale Oltchim. Astfel, s-a propus majorarea capitalului social al Oltchim prin aportarea de către statul român a valorii creanței, în schimbul căreia statul ar fi primit acțiuni Oltchim.

PCC, în calitate de acționar minoritar, a atras atenția asupra problemelor ridicate de această intenție a statului român. Măsura este susceptibilă de a fi considerată ajutor de stat și în acest sens PCC a recomandat ca această măsură să nu fie implementată până nu este obținut acordul expres al Comisiei Europene. Oltchim ar avea mult mai mult de suferit dacă ar trebui în viitor să restituie un ajutor de stat ilegal decât dacă măsura convertirii creanței statului în acțiuni ar fi amânată până la obținerea opiniei Comisiei Europene.

Atitudinea precaută a PCC a constituit sursa unui atac mediatic declanșat de pârâțul Roibu Constantin împotriva PCC, atac mediatic concretizat în articole, declarații și interviuri defăimătoare în presă și la televiziunile române (ANEXA 1). De menționat că în emiterea acestor afirmații defăimătoare pârâțul Roibu Constantin nu a acționat în baza unui mandat acordat în acest sens de către societate, prin organele sale reprezentative, motiv pentru care apreciem că fapta ilicită este imputabilă în mod nemijlocit pârâțului, iar nu societății Oltchim în ansamblul său.

Scopul acestui atac mediatic este unul ilicit, asumat cu bunăștiință de către pârâțul

Roibu Constantin, care pe de-o parte a urmărit afectarea credibilității PCC în vederea diminuării forței criticilor acestui acționar Față de managementul Oltchim, exercitat în mod defectuos de că tre pârât, iar, pe de altăparte, a urmărit sărealizeze în percepția publică un transfer de responsabilitate a situației dificile în care se găsește societatea de la conducerea societății că tre acționarul minoritar.

2. Conduita ilicităa pârâtului și elementele răspunderii acestuia

2.1. Acțiunile de defăimare prin mass-media săvârșite de pârât – fapta ilicită

Pârâtul Roibu Constantin a imputat, în mod public, reclamantei PCC anumite fapte care, atât prin conținutul lor eronat, cât și prin modul tendențios în care au fost înfățișate, îmbracă caracterul unor fapte ilicite prin care pârâtul a urmărit vătămarea imaginii, a reputației comerciale și a încrederii publice în conduita corectăa reclamantei PCC.

Potrivit **art. 54 din Decretul nr. 31/1954:**

*„Persoana care a suferit o atingere în dreptul său la nume sau la pseudonim, la denumire, la onoare, **la reputație**, în dreptul personal nepatrimonial de autor al unei opere științifice, artistice ori literare, de inventator sau **în orice alt drept personal nepatrimonial** va putea cere instanței judecătorești încetarea săvârșirii faptei care aduce atingere drepturilor mai sus-arătate.”*

Conform **art. 998 Cod civil:**

*„Orice faptăa omului care cauzeazăaltuia **un prejudiciu**, obligăpe acela din a că rui greșealăa-a ocazionat a-l repara.”*

Art. 30 alin. 6 din Constituția României dispune:

*„Libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particularăa persoanei și **nici dreptul la propria imagine**.”*

Printre afirmațiile defăimătoare lansate recent la adresa reclamantei PCC de că tre pârâtul Roibu Constantin și care formeazăconținutul faptei ilicite, se regăsesc următoarele:

a) Pârâtul Roibu Constantin a imputat PCC în presa centralăși localăcă ar fi responsabil pentru diminuarea capitalului social al Oltchim

În cotidianul „Adevărul” din 6 martie 2009, în cadrul interviului „Vom trece cu bine peste cei patru ani de criză”, realizat de Florentina Cioacă , Constantin Roibu a susținut că PCC a blocat încă din 2007 dezvoltarea companiei: **„Deși managementul s-a opus, PCC a reușit o diminuare a capitalului social al Oltchim, în urma că ruia**

capitalizarea bursierăa scăzut, de la un miliard de euro, la 100 milioane de euro, în timp ce cheltuielile financiare s-au dublat, susține Roibu.”

Pe aceeași notă, Constantin Roibu este citat pe site-ul stirilocale.ro, în articolul „Managerul Oltchim acuză grupul PCC SE de conspirație” din 16 martie 2009 afirmând că : „valoarea reală a capitalului social al companiei Oltchim se cifrează în jurul sumei de un miliard de euro, numai că , **în urma reclamațiilor depuse de acționarii minoritari, statul român a fost nevoit să își diminueze cota sa de participare la capitalul social, ceea ce a micșorat valoarea acestuia la circa 12 milioane de euro”.**

Aceste afirmații **sunt false** deoarece în luna mai 2007, când PCC a achiziționat acțiunile în Oltchim, majorarea anterioară de capital social prin aportarea creanței statului (care a avut loc înainte ca PCC să devină acționar al Oltchim) **fusesse deja anulată prin hotărâre a instanței de judecată** ca urmare a acțiunii în justiție intentată de acționarii minoritari de la acel moment, dintre care PCC nu făcea parte. Prin Sentința nr. 689/C/17.11.2005 a Tribunalului Vâlcea, secția comercială, (ANEXA 2), instanța a admis acțiunea formulată de acționarii SEP OLTENIA SA și LINDSELL ENTERPRISES LIMITED, împotriva SC OLTCHIM SA și a constatat nulitatea hotărârii A.G.E.A din 28.11.2003 prin care s-a dispus majorarea de capital social al pârâtei.

În mod normal, majorarea capitalului social ar fi trebuit să fie radiată (de-înregistrată) și eliminată din registrele contabile și situațiile financiare ale Oltchim încă din 2006 – data la care hotărârea instanței de judecată a devenit definitivă. Astfel, în luna iunie 2006, Guvernul a emis Ordonanța de Urgență nr. 45/2006 (publicată în Monitorul Oficial pe 29 iunie 2006), prin care renunța la dreptul său de a ataca în justiție hotărârea instanței.

Managementul Oltchim a așteptat în mod nejustificat până la sfârșitul anului 2007 pentru realizarea formalităților legale, în ciuda faptului că Legea 30/2007 privind aprobarea Ordonanței de Urgență nr. 45/2006 fusese publicată în Monitorul Oficial pe 18 ianuarie 2007.

Constantin Roibu, din poziția sa de director general, era la curent cu această situație. Cu toate acestea, a făcut această afirmație nereală, care cauzează prejudicii de imagine PCC nu numai pentru că reprezintă un neadevăr, ci și pentru modul în care este prezentată, insinuând faptul că PCC reprezintă o piedică în dezvoltarea Oltchim. Afirmațiile pârâtului Roibu Constantin sunt cu atât mai dăunătoare pentru PCC tocmai pentru că acesta este directorul general al Oltchim, funcție care adăugă greutate afirmațiilor sale. Este predictibil deci care va fi impactul acestor declarații asupra partenerilor de afaceri ai PCC.

b) Pârâtul Roibu Constantin a acuzat PCC în presa locală și națională că s-a opus în mod fraudulos la conversia în acțiuni a creanței statului român

Constantin Roibu a declarat pentru The Money Channel TV pe 14 martie 2009, conform

materialului „Oltchim acuzat la Bruxelles pentru ajutoare de stat în procesul privatizării” disponibil pe site-ul instituției media, că demersul acționarului minoritar de a înainta o plângere Comisiei Europene privind posibilul caracter de ajutor de stat al conversiei în acțiuni a creanței statului român „*este doar o încercare de a bloca privatizarea societății pentru a o aduce la faliment. Interesul ar fi ca, mai târziu, compania să fie cumpărată la un preț mai mic. [...] Doresc cumpărarea Oltchim, a pachetului majoritar, pe bani cât mai puțini, așa că fac tot posibilul săcearălichidarea societății. Indiferent dacă vor domni de la PCC sau nu, majorarea se va face*”.

Considerăm că aceste afirmații sunt **false și denigratoare**. Ele dovedesc totodatăprofunda necunoaștere a mecanismelor ajutorului de stat, ceea ce este impardonabil în cazul directorului general al unei companii deținute de stat în Uniunea Europeană.

PCC a decis săînainteze o sesizare Comisiei Europene deoarece a fost informat de către consultanții săi că existăun risc foarte mare ca măsura conversiei creanței statului în acțiuni săfie consideratăajutor de stat ilegal, iar autoritățile române, alături de managementul Oltchim, nu au avut acest aspect în vedere.

PCC, în calitate de acționar minoritar și potențial investitor în Oltchim, nu poate accepta riscul dublu ca societatea (i) săfie nevoităsărestituie ajutorul de stat ilegal și (ii) săeșueze în găsirea unei soluții structurale pentru problemele sale financiare.

PCC a avut doar rolul de a alerta autoritățile române despre pericolele implementării conversiei fărăautorizarea prealabililor acestei măsuri de către Comisia Europeană, în urma lipsei de reacție a autorităților române, PCC a ridicat această problemăatenției autorităților europene competente, cerând o investigație formalăîn cazul în care statul român nu notifică formal măsurile preconizate.

Mai mult, în ciuda afirmațiilor mincinoase ale pârâtului Roibu Constantin, PCC nici nu avea cum, din poziția sa de acționar minoritar, săimpunăoprirea majorării de capital social prin conversia acțiunilor statului, ci statul însuși, ca acționar majoritar al Oltchim, a agreat amânarea majorării de capital social până la primirea unui punct de vedere al Comisie Europene.

Astfel, pe 25 iulie 2008, adunarea generalăextraordinarăa acționarilor Oltchim **a votat în unanimitate** (inclusiv asociatul majoritar – statul român și alți acționari prezenți) **amânarea majorării capitalului social prin conversia creanței AVAS în acțiuni**. S-a decis că majorarea capitalului social va fi analizatăîn funcție de punctul de vedere cu privire la posibila calificare a acestei măsuri ca ajutor de stat care va fi obținut de la Comisia Europeană- Directoratul General pentru Concurență(ANEXA 3).

c) Pârâatul Roibu Constantin a acuzat PCC în presa centrală și locală că încearcă să saboteze activitatea Oltchim, în baza unor interese contrare

Într-o serie de atacuri succesive la adresa PCC, pârâatul a făcut afirmații defăimătoare în considerarea calității de acționar majoritar a unei alte societăți din grupul PCC (PCC AG) la un combinat chimic din Polonia, Rokita. Aceste afirmații depășesc în mod evident limitele unor judecăți de valoare bazate pe faptul (necontestat) al existenței acestei participații a PCC în Rokita, fiind în realitate imputate PCC alte fapte individuale, necorespunzătoare realității, După cum urmează:

" Pârâatul Constantin Roibu este citat de Cotidianul, în articolul „Directorul și acționarul minoritar al Oltchim se războiesc în declarații de presă ” (autor Florin Cojocaru) din 17 aprilie 2008 declarând că : „*PCC urmărește să împiedice majorarea participației statului pentru că la majorarea de capital social să subscrie doar minoritarii și astfel să devină PCC majoritar. Ei ar vrea să facă o privatizare mascată pe ușa din dos cum, de altfel, au mai procedat și în Polonia.*” „*Eu oricum îi voi acționa [pe PCC] în instanță pentru că bazându-se pe informații privilegiate ne-au furat câțiva clienți din Germania „.*

" În cotidianul „Adevărul” din 6 martie 2009, pârâatul Constantin Roibu este citat afirmând că „*Au spus [nota: PCC] că programul nostru de dezvoltare e total nejustificat. Dar în Polonia au aplicat exact aceeași rețetă, au copiat planul nostru” mai arată șeful Oltchim, enumerând măsuri precum realizarea unei centrale electrotermice și a unei producții de polioli, implementate de PCC în cadrul combinatului similar pe care îl deține în Polonia. „[...] E clar că interesul lor este să scadă valoarea companiei, pentru a o lua pe gratis și a o închide, pentru că este principalul competitor al combinatului polonez”, consideră Roibu.*

" În aceeași notă, conform ediției din 22 martie 2009 a săptămânalului economic „Săptămâna Financiară ” în articolul „Atac sub centură la Oltchim”, Constantin Roibu, director general, a declarat că „*PCC nu cred că vrea să privatizeze Oltchim, vrea doar să-l blocheze pentru ca ei să se poată dezvolta în Polonia și săne concureze”.*

" În articolul „Oltchim a pus în stand-by investiții de 300 de mii euro din cauza, condițiilor de piață” (autor Mihaela Balea) din cotidianul Business Standard din 4 martie 2009, se afirmă că : „*Potrivit lui Roibu, PCC a dorit să intre în acționariatul Oltchim pe post de cal troian, PCC preluând în Polonia un competitor al Oltchim.*”

Aceste declarații reprezintă afirmații false ale pârâatului și nu se sprijină pe nicio dovadă concretă.

Dimpotrivă, așa cum vom demonstra prin probele ce vor fi administrate în cauză, afirmațiile pârâatului Roibu Constantin cu privire la participarea PCC la privatizarea Rokita și similitudinea cu privatizarea Oltchim sunt neadevărate, deoarece PCC a achiziționat participația majoritară în Rokita de la particulari, în 2003, 2004 și

2007, și nu de la statul polonez. Ca urmare, în ce privește Rokita, PCC nu a participat la nici un proces de dobândire a pachetului majoritar de acțiuni de la stat, spre deosebire de situația de la Oltchim, în care, dacă ar dori săpreia controlul societății, PCC ar trebui săcumpere acțiunile deținute de statul român în proporție de peste 50%.

În legăturăcu celelalte afirmații, PCC dorește sămenționeze că programul investițional de la Rokita a atins apogeul în perioada 2004-2007, deci înainte ca PCC sădevinăacționar al Oltchim. În 2007, când PCC a devenit acționar al Oltchim, Rokita, în urma investițiilor făcute, își mărise deja considerabil capacitate de producție de polioli. În plus, soluția pentru electrolizăutilizatăde Oltchim este complet diferităde cea implementatăde PCC Rokita, deoarece PCC Rokita are acces la și utilizeazădiferite săruri. De asemenea, mai multe proceduri tehnice folosite de Rokita (de exemplu, electroliza) diferăde cele folosite de Oltchim. De asemenea, Rokita lucreazăla dezvoltarea a numeroase produse noi, însătotal independent de Oltchim și de strategia acestuia.

Totodată, este virulentăși fărătemei afirmația că PCC ar fi „furat” câțiva clienți din Germania, în condițiile în care PCC sau Rokita nu au întreprins nici o acțiune contrarăuzanțelor cinstite în activitatea comercială, iar opțiunea clienților de a cumpăra anumite produse de la un comerciant sau altul, pe o piațăliberă, se datoreazăvoinței și intereselor clienților, iar nu ale furnizorilor. Astfel, dacă unii clienți ai Oltchim au decis săachiziționeze materie primăde la Rokita, acest fapt se datoreazăexclusiv calității diferite, produsele Rokita fiind gradate ca superioare celor similare ale Oltchim. Deși, în general, produsele Rokita sunt mai scumpe decât cele ale Oltchim, este posibil ca acești clienți săprefere produsele Rokita datorităvalorii adăugate a acestora.

Ca o notă, PCC dorește săsublinieze că singurul flux de informații care a existat între cele douăcompanii l-a reprezentat vizita delegației reprezentanților Oltchim la combinatul Rokita în perioada 8-9 septembrie 2008 dar în sens contrar celui declarat de pârât, reprezentanții Oltchim fiind cei care au inspectat instalațiile și procedurile folosite de Rokita, iar nu invers.

De altfel, o dovadăa faptului ca PCC are cele mai bune intenții cu privire la dezvoltarea afacerilor în domeniu alături de Oltchim îl reprezintăși crearea împreunăcu Oltchim a unei asocieri de tip greenfield pentru producerea de TDI, un produs complementar poliolilor, în cadrul societății Eurourethane deținutăîn proporție de 58,7% de PCC și 41,3% de Oltchim (ANEXA 4). **d) Pârâtul Roibu Constantin a acuzat PCC că este responsabil pentru situația precarăa Oltchim și că dezinformeazăopinia publică în legăturăcu situația realăa societății**

Conform ediției din 22 martie 2009 a săptămânalului economic „SăptămânăFinanciară ,, în articolul „Atac sub centurăla Oltchim”, Constantin Roibu a declarat că : „*Oltchim nu este în faliment, pentru că EBITDA este pozitiv, și nici în dificultate Financiară*

. Accesul Oltchim la finanțare este blocat din cauza PCC. Băncile ne-au spus că atâta timp cât avem capital propriu negativ, este imposibil să ne finanțeze. PCC nu cred că vrea să privatizeze Oltchim, vrea doar să-l blocheze, pentru ca ei să se poată dezvolta în Polonia și să ne concureze. PCC a adus Oltchim pe pierderi, nu eu. până în 2007, când PCC a intrat în acționariatul Oltchim, compania era pe profit. Nu avem nici măcar acces la fondurile structurale pentru investiții. PCC vrea să reducă prețul acțiunilor și să scadă valoarea Oltchim. Zaremba a fost angajat al serviciilor secrete poloneze, dezinformează și manipulează”.